

[Justitsministeren]

stol må sige: Vi kan ikke afsige en dom på grund af bevisets stilling. Og så mener jeg faktisk, at vi kommer i konflikt med et andet lands retssystem, og at vi meget nemt kan komme til at gøre ondt værre. Så den mulighed eksisterer heller ikke rigtig i praksis.

Hvad så? Under indtryk af de ting, han har sagt herhjemme, og de trusler han har udstedt, men som han påstår ikke er trusler, men advarsler, må vi spørge os selv: Kan han blive dømt for at have fremsat trusler eller for direkte medvirken i begivenheder i Egypten som følge af disse trusler? Nej, det kan vi formentlig ikke få ham dømt for.

Vi mener, at det ligger lige på den grænse, hvor det nok er en trussel, men dårligt kan bevises, og så har vi kun den mulighed at holde øje med, hvad han i øvrigt foretager sig her i landet, og se, om der er forbindelser til Egypten og herunder også se, hvad de egyptiske myndigheder kan meddele os om det.

Helge Adam Møller (KF):

Ja, det er jo en speciel asylant, vi taler om her, for som det er fremgået af debatten og også af ministerens svar, er han altså dømt for medvirken til mordet på Egyptens præsident. I den forbindelse kunne man jo godt spekulere lidt over, hvad vi danskere ville sige til, at en dansker, som havde asyl i Egypten og ved en dansk ret var dømt for drab på Danmarks statsoverhoved, bare kunne være i sikkerhed i Egypten. Det er altid interessant at vende en sag om.

Ministeren nævnedes, at der er to muligheder. Men jeg vil godt spørge: Er der ikke en tredje mulighed, som for mig ser ret rimelig ud, nemlig at han bliver sendt tilbage til Egypten, således at man dér selv kan gennemføre en retssag mod ham, dog således at vi forinden indgår en aftale med Egypten om, at de binder sig til, at han uanset retssagens udfald ikke bliver dømt til døden, men kan få en anden straf, som er mildere end dødsstraf, hvis han bliver fundet skyldig? Det mener jeg der har været eksempler på at man tidligere har gjort.

Dermed kunne vi sikre os, at han fik en fair rettergang, at egypterne også fik retfærdighed, enten han blev dømt eller frikendt, og at vi ikke gjorde noget, som var i modstrid med gældende lov.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ministeren har jo på regeringens vegne erkendt, at det er strafbart efter dansk ret at udøve terrorisme i Danmark, så jeg har meget svært ved at forstå den holdning, som regeringen og justitsministeren har indtaget over for en terrorist. Derfor vil jeg også godt høre: Hvad er årsagen til, at han har fået politisk asyl i Danmark? Der må da være en anden årsag til det, end at han er dømt i sit hjemland? Han er medlem af en islamisk terrororganisation, og han har fået politisk asyl i Danmark, selv om han faktisk er dømt i sit hjemland.

Så vil jeg også gerne spørge ministeren: Hvordan bærer man sig ad med at overvåge ham? For jeg må indrømme, at jeg er utrolig utryk ved de udtalelser, som er kommet fra regeringen, og som jeg synes er noget mangelfulde.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om ministeren ikke selv finder, at det er en lidt slap og opgivende holdning.

Jeg forstår på ministerens svar, at hvis den pågældende i sit hjemland Egypten havde begået en forseelse, der ikke kunne medføre dødsstraf, altså en knap så grov forbrydelse som den, den pågældende er dømt for, og som hører til blandt det groveste, man kan forestille sig, så kunne vi godt have sendt den pågældende hjem til retsforfølgning. Men nu har han altså begået en forbrydelse, der er så voldsom, at den medfører dødsstraf ved en domstolskendelse i Egypten, og det betyder så, at den pågældende kan vandre frit omkring i Danmark, for ministeren siger, at vi ikke ønsker at indlede en retssag, selv om de internationale aftaler giver hjemmel til det, for vi kunne risikere, at det ville være problemfyldt, og at man ikke ville kunne afsige dom. Og da den risiko eksisterer, ønsker man ikke at gøre noget.

Det, man kunne overveje, er de trusler, den pågældende har givet udtryk for over for danske myndigheder eller over for danske personer her i Danmark.

Det betyder altså, at en person, der er dømt til døden i udlandet, kan vandre frit omkring i Danmark, hvis blot den pågældende vil lade være at true danske myndigheder eller personer. Kan det være rigtigt?